

საქმე №1ბ/1085-19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

27 იანვარი, 2020 წელი
თბილისი

ქ.

**თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
პა—ატის მოსამართლე: მარინა ხოლოაშვილმა**

ზაზა ჭანტურიძის, მეია მელქაძის **მდივნობით**,

სახელმწიფო ბრა—მდებლის: ა-----ის

ადვოკატ: ი-----ის

მონაწილეობით,

გამართლებულ: თ-----ის (მონაწილეობის გარეშე)

ღია სასამართლო სხდომაზე, თბილისის პროკურატურის შსს ორგანოებში
გამოძიების საპროცესო ხელმძღვანელობის განყოფილების პროკურორ ა-----
-ის სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე, განიხილა სისხლის სამართლის საქმე
(გამოძიების №-----) თ-----ის დაბადებულის 1-----
საქართველოს მოქა—აქის (პი---დი #----- ნასამართლობის არმქონის,
რეგისტრირებულის: თ----- ფაქტობრივად მცხოვრების: ქ-----
-----, მიმართ, დანაშაული, გათვა—ისწინებული საქართველოს
სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით და სსკ-ის 11¹, 151-ე მუხლით;

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ – ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

პირის ბრა—დების შესახებ დადგენილების მიხედვით, თ-----ს ბრა—ი დაედო
მასში, რომ ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძა—ადობა, რამაც
გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-
ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვა—ისწინებული შედეგი, ჩადენილი ორი და მეტი
პირის მიმართ;

მანვე ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ

სიცოცხლის მოსპობისა და ჯანმრთელობის დაზიანების მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

ბრა—დების შესახებ დადგენილების მიხედვით, **თ-----ის** მიერ ჩადენილი ქმედებები გამოიხატა შემდეგში:

2017 წლის 3 აპრილს, **თ-----ი** მივიდა მისი ყოფილი მეუღლის **ი-----ისა** და შვილების: **გ-----ისა** და **ა-----ის** საცხოვრებელ სახლში, მდებარე: **თ-----ში** და ოჯახური ძა—ადობა განახორციელა ყოფილი მეუღლეს, **ი-----ის** და შვილების: **გ-----ისა** და **ა-----ის**, მიმართ- **თ-----მა** სიტყვიერი და ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა მათ, კერძოდ: ყოფილ მეუღლეს, **ი-----ს** დანის გამოყენებით მიაყენა ჯანმრთელობის დაზიანება მარცხენა მკლავის არეში, რის შედეგადაც **ი-----მა** განიცადა ფიზიკური ტკივილი. **თ-----მა** ჯანმრთელობის დაზიანება მიაყენა ასევე შვილს **გ-----ს**, კერძოდ, დანის გამოყენებით დაზიანება მიაყენა მარჯვენა მკლავზე მხრის არეში და რამდენჯერმე დაარტყა მუშტი სახის არეში, რის შედეგადაც **გ-----ს** მიადგა ჯანმრთელობის დაზიანება და განიცადა ფიზიკური ტკივილი. ოჯახური კონფლიქტის დროს, **თ-----მა** ასევე ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა შვილს **ა-----ს**, კერძოდ, ფეხი დაარტყა მარჯვენა ხელის არეში, რა დროსაც **ა-----მა** განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2017 წლის 3 აპრილს, **თ-----ი** მივიდა მისი ყოფილი მეუღლის, **ი-----ისა** და შვილების: **გ-----ისა** და **ა-----ის**, საცხოვრებელ სახლში, მდებარე: **თ-----ში** და ოჯახური კონფლიქტის დროს სიცოცხლის მოსპობითა და ჯანმრთელობის დაზიანებით დაემუქრა ოჯახის წევრებს: ყოფილ მეუღლეს **ი-----ს** და შვილებს: **გ-----სა** და **ა-----ს**, რომლებსაც გაუჩნდათ მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

თბილისის საქა—აქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 17 მაისის განაჩენით:

თ-----ი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით წარდგენილ ბრა—დებაში გამართლდა.

თ-----ი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 111¹, 151-ე მუხლით წარდგენილ ბრა—დებაში გამართლდა.

თბილისის საქა—აქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 17 მაისის განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა თბილისის პროკურატურის შსს ორგანოებში გამოძიების საპროცესო ხელმძღვანელობის განყოფილების პროკურორმა **ა-----ემ**;

წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივრით სახელმწიფო ბრა—მდებელი ითხოვს **თ-----ის** მიმართ გამოტანილი თბილისის საქა—აქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 17 მაისის განაჩენის გაუქმებას და მის ნაცვლად გამამტყუნებელი განაჩენის დადგენას, **თ-----ის** დამნაშავედ ცნობას საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტი და სსკ-ის 11¹, 151-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენაში და მისთვის სანქციის ფარგლებში შესაბამისი სასჯელის დანიშვნას.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პა—ატამ შეისწავლა რა საქმის მასა—ები, გაეცნო სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნებს, ყოველმხრივად და ობიექტურად შეამოწმა საქმეში არსებული მტკიცებულებანი, შეაფასა თითოეული მათგანი საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვა—საზრისით, მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ თბილისის პროკურატურის შსს ორგანოებში გამოძიების საპროცესო ხელმძღვანელობის განყოფილების პროკურორ **ა-----ის** სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს და თბილისის საქა—აქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 17 მაისის განაჩენი **თ-----ის** მიმართ, უნდა დარჩეს უცვლელი შემდეგ გარემოებათა გამო:

საქართველოს კონსტიტუციის 31-ე მუხლის მეშვიდე ნაწილის შესაბამისად, „დადგენილება ბრა—დებულის სახით პირის პასუხისგებაში მიცემის შესახებ უნდა ემყარებოდეს დასაბუთებულ ვარაუდს, ხოლო გამამტყუნებელი განაჩენი – უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრა—დებულის სასარგებლოდ“. საქართველოს კონსტიტუციის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის შესაბამისად, „სამართა—წარმოება ხორციელდება მხარეთა თანასწორობისა და შეჯიბრებითობის საფუძველზე“.

ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, ყოველი ბრა—დებული უდანაშაულოდ მიიჩნევა, ვიდრე მისი ბრა—ეულობა არ დამტკიცდება კანონის შესაბამისად. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო მტკიცების სტანდარტად განიხილავს გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტს და განმარტავს, რომ ასეთი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს საკმარისად ნათელი და დასაბუთებული დასკვნების ან ფაქტის თაობაზე გაუქარწყლებელი ვარაუდების ერთობლიობიდან (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილებები საქმეებზე: „ელ-მასრი ყოფილი იუგოსლავიის რესპუბლიკა მაკედონიის წინააღმდეგ“ (*El-Masri v The Former Yugoslav Republic of Macedonia*) [დიდი პა—ატა], №39630/09, პარაგრ. 151, 13.12.2012, „ჰასანი გაერთიანებული სამეფოს წინააღმდეგ“ (*Hassan v*

The UK) [დიდი პა—ატა], №29750/09, პარაგრაფი.48, 16.09.2014).

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-5 მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, „მტკიცებულების შეფასების დროს წარმოშობილი ეჭვი, რომელიც არ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრა—დებულის (მსჯავრდებულის) სასარგებლოდ“. ამავე კოდექსის 82-ე მუხლის მე-3 ნაწილის მიხედვით, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“, ხოლო ამავე კოდექსის 269-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, „არ შეიძლება გამამტყუნებელ განაჩენს საფუძვლად დაედოს ვარაუდი“.

ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ (ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე *Barberà, Messegué, Jabardo v. Spain*, პუნქტი 76-77) განმარტებულია, რომ პროკურატურამ უნდა წარადგინოს საკმარისი მტკიცებულებები იმისათვის რათა პირის მსჯავრდება მოხდეს. რაიმე სადავო მტკიცებულების შემთხვევაში საკითხი ბრა—დებულის სასარგებლოდ უნდა გადაიჭრას. აგრეთვე, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს დასკვნით (ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2001 წლის 20 მარტის გადაწყვეტილება საქმეზე *Telfner v. Austria*, პუნქტი 15), უდანაშაულობის პრეზუმფცია დაირღვევა, თუ მტკიცების ტვირთი ბრა—დების ნაცვლად დაცვას დაეკისრება.

სასამართლო პა—ატა, აანა—იზებს რა პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე წარმოდგენილ და გამოკვლეულ ბრა—დების მხარის მტკიცებულებებს, მიიჩნევს, რომ ბრა—დების მხარის მტკიცებულებებით უტყუარად ვერ დასტურდება **თ-----ის** მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით და სსკ-ის 11¹, 151-ე მუხლით გათვა—ისწინებული დანაშაულის ჩადენის ფაქტი.

პირველი ინსტანციის სასამართლოს სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხულმა დაზარა—ებულებმა: **ი-----მა, გ-----მა და ა-----მა** აღნიშნეს შემდეგი:

1991 წლიდან 2014 წლამდე თ-----ი და ი-----ი იყვნენ დაქორწინებულნი და თანაცხოვრების პერიოდში ჰქონდათ დაძაბული ურთიერთობა. თ-----ი იყო ეჭვიანი და აგრესიული, რასაც ემატებოდა მისი ნარკოტიკულ და ა—კოჰოლურ საშუა—ებებზე დამოკიდებულება. მისი მხრიდან სისტემატურად ჰქონდა ადგილი მეუღლის მიმართ ფიზიკურ და სიტყვიერ შეურაცხყოფას, მათ შორის, შვილების თანდასწრებით- თ-----ი ასევე არ ერიდებოდა ნარკოტიკული საშუა—ებების მოხმარებას შვილების თვა—წინ, რაც ცუდად აისახებოდა მათ ფსიქიკაზე და ხელს უშლიდა მათ ნორმა—ურ განვითარებას, მას სახლიდან გაჰქონდა ნივთები

გასაყიდად. მეუღლის ზ/აღნიშნული ქცევების გამო, ი--- შვილებთან ერთად რამდენჯერმე წავიდა სახლიდან, თუმცა მაინც ურიგდებოდა მეუღლეს. 2014 წელს ი--- და თ-----ი ოფიციალურად განქორწინდნენ და ქონებას გაიყვეს, კერძოდ, აგარაკი და ჩუღურეთის რ-ნში, ვორონცოვზე მდებარე სახლი დარჩა თ-----ს, ხოლო წინამძღვრიშვილის ქუჩაზე მდებარე ბინა - ი---სა და მის შვილებს. თ-----მა გაყიდა ორივე სახლი და თანხა სრულად დახარჯა ნარკოტიკებსა და აკოპოლში, რის შემდეგაც წილი მოითხოვა წინამძღვრიშვილის ქუჩაზე მდებარე ბინიდან და ოჯახის წევრებს შორის წარმოიშვა ქონებრივი დავა, რაც 2017 წლის 3 აპრილის მდგომარეობით განიხილებოდა სასამართლოში სამოქალაქო წესით (დღეის მდგომარეობით, დავა დასრულებულია დაზარალებულების სასარგებლოდ).

განქორწინების შემდეგ, თ-----ის დედა საცხოვრებლად დარჩა ი-----თან, რის გამოც, მისი ნახვის მიზეზით, თ-----ი პერიოდულად მიდიოდა ყოფილი მეუღლის ბინაში, თუმცა დედამთილის გარდაცვალების შემდეგ ი---მ აუკრძალა თ-----ს მასთან მისვლა. აღნიშნულით განაწყენებული ყოფილი მეუღლე ქუჩაში ან სადარბაზოსთან ხვდებოდა ი---ს, აყენებდა სიტყვიერ და ფიზიკურ შეურაცხყოფას, მოითხოვდა ფულს, ბინაში მის შემვებას და იქ არსებული ნივთების გატანას გასაყიდად. თ-----ის აღნიშნული ქმედებებით ი--- განიცდიდა მუდმივად სტრესს.

2017 წლის 3 აპრილს, სამსახურში წასასვლელად მომზადებულმა ი-----მა გააღო თუ არა კარი, ბინაში მოულოდნელად შევარდა დანით შეიარაღებული თ-----ი, ძაის გამოყენებით წააქცია ყოფილი მეუღლე და მარცხენა მკლავის არეში მიაყენა ორი ჭრილობა, იმავდროულად ემუქრებოდა სიცოცხლის მოსპობით- დედის ყვირილზე ოთახიდან გამოვიდა გ-----ი, რომელიც შეეცადა თ-----ის შეკავებასა და დანის წართმევას (თ-----ი ამ დროს თავზე ედგა იატაკზე წაქეულ ი-----ს), რა დროსაც მამამ მუშტი ჩაარტყა სახეში ერთხელ, რის გამოც გაუსკდა ტუჩი და „დანის წართმევის დროს ორ-სამჯერ გაკრა მხარზე“. პროკურორის შეკითხვაზე, თუ რას ნიშნავს „გამკრა“, ნიშნავს თუ არა ეს შემთხვევითობას, გ-----მა უპასუხა: „მაგას ვერ გეტყვით, რავი შემთხვევით-..ახლა დანით ესე იდგა და ვეცადე უბრალოდ წამერთმია ეს დანა და მარტყამდა თუ არა, არ ვიცი“. ხმაურზე ასევე გამოვიდა ოთახიდან ა-----ი, რომელმაც სცადა დახმარებოდა ძმას თ-----ის შეკავებასა და დანის წართმევაში, თუმცა თ-----მა, რომელიც იქნევდა ხელებსა და ფეხებს, ა-----საც მიაყენა დაზიანება, კერძოდ, ფეხის მოქნევით მოტეხა ხელი. საბოლოოდ, შვილებმა შეძლეს მამისათვის დანის წართმევა და გაიტანეს სამხარეულოში, რაც მოგვიანებით წარუდგინეს გამომძიებელს. მომხდარის თაობაზე საპატრულო პოლიციას შეატყობინა ი-----მა. დაზარალებულ ი-----ის განმარტებით, მომხდარი კონფლიქტის შედეგად, ბინის დერეფანი იყო არეული და სისხლით მოსვრილი. თ-----ის ქმედებით, რომელიც ოჯახის წევრებს აყენებდა სიტყვიერ და ფიზიკურ შეურაცხყოფას, დაზარალებულმა განიცადეს ძლიერი ფიზიკური

ტკივილი და სიცოცხლის მოსპობის მუქარა აღიქვს რეა—ურად. საპატრულო პოლიციის თანამშრომლების მისვლამდე, თ-----ი შეკავებული ჰყავდათ გ-----ისა და ა-----ს. დაზარა—ებულთა განმარტებით, თ-----ი კონფლიქტის დროს ყველა მათგანს აყენებდა სიტყვიერ შეურაცხყოფას და ემუქრებოდა სიცოცხლის მოსპობით, „ყველას მოგკლავთ, ამოგწყვეტთ.“

გ-----ის განმარტებით, იატაკზე დაგდებული ი--- ისტერიულ მდგომარეობაში იყო და თ-----ი თავზე ადგა დანით მარჯვენა ხელში, ემუქრებოდა მოგკლავო, „მერე შემოვატრია—ე ჩემსკენ და რავი გამოვწიე, რომ ირინასთვის არაფერი არ დაეშავებინა, დანის წართმევა ვცადე და მაგ წართმევის დროს გამკრა მხარზე.“ ბრა—დებულის მიერ მუშტის სახეში დარტყმის შედეგად, გ-----ის გაუსკდა ტუჩი. მოწმის ჩვენებით, ძმები ცდილობდნენ მხოლოდ მამის განეიტრა—ებას, მისთვის ფიზიკური შეურაცხოფა არ მიუყენებიათ და სწორედ ამიტომ გაუჭირდათ მისთვის დანის წართმევა. „შემდეგ ჩემი ძმა გამოვიდა ამ ყვირილზე და ერთობლივი ძა—ით წავართვით ეს დანა.“

პროკურორის შეკითხვაზე, ჰქონდა თუ არა თ-----ს იმდენი შესაძლებლობა, რომ ორი ბიჭისთვის გაეწია წინააღმდეგობა და გაძა—იანებოდა, გ-----მა უპასუხა: „ძა—ა ჰქონდა მაგ დროს... მაგ დღეს რომ მოვიდა, მშვენიერი ძა—ა ჰქონდა, რა ვიცი.“ პროკურორის შეკითხვაზე, ჰქონდა თუ არა თ-----ს გადაადგილების კუთხით რაიმე პრობლემა, მოწმემ უპასუხა: „მაგ დღეს არ შეინიშნებოდა არაფერი.“ მოწმის განმარტებით, დანა, რომელიც წაართვეს მამას, შეიტანეს სამზარეულოში, „არ მახსოვს გარეცხვა...პირდაპირ შევიტანეთ და დავდეთ—“ ადვოკატის შეკითხვაზე, 2017 წლის 3 აპრილამდე ჰქონდა თუ არა თ-----ს გადაადგილებასთან და მეტყველებასთან დაკავშირებული პრობლემები, გ-----მა უპასუხა: მანამდე ჯანმრთელობის პრობლემები ჰქონდა, მაგრამ მკურნა—ობდა და სვამდა წამლებს და მერე ჩვეულებრივად იყო.“ მოწმის განმარტებით, დანა თ-----ს უშუა—ოდ თვითონ წაართვა, თუმცა სამზარეულოში გაატანა ა-----ს. მოწმის ჩვენებით, თ-----მა ა-----ს ხელით მიაყენა დაზიანება და ხელი ატკინა - „ხელით მიაყენა რა, ფეხით ვერ მიაყენებდა... ფეხებს იქნევდა, მაგრამ ფეხით ვერ მიაყენებდა ხელზე ფიზიკურ შეურაცხყოფას.“

ი-----ის ჩვენებით, თ-----მა „ორჯერ დაარტყა დანა გ-----ის და ორჯერ გაიმეტა, მარჯვენა მხრის არეში მიაყენა დაზიანება, მუშტებს ურტყამდა, ხელებითა და ფეხებით ურტყამდა სახისა და სხეულის არეში, ტუჩიდან სისხლი მოსდიოდა, განიცადა ძლიერი ფიზიკური ტკივილი...სულ სისხლში იყო ჩვენი შემოსასვლელი, ყველგან სისხლი იყო.“ დაზარა—ებულის განმარტებით, თ-----ი ა-----საც ურტყამდა ხელებითა და ფეხებით, მარჯვენა ხელზე მიაყენა დაზიანება, ა-----ს გაუსივდა და გაულურჯდა ხელი, რამდენიმე დღეში კი ექიმთან მისულმა აღმოაჩინა, რომ მოტეხილი ჰქონდა, „ა-----მაც განიცადა ძლიერი ფიზიკური ტკივილი.“ დაზარა—ებულმა დაადასტურა, რომ თ-----ს დანა წაართვა გ-----იმ და მანვე გაიტანა სამზარეულოში, რაც შემდეგ წარუდგინა

საპატრულო პოლიციის თანამშრომელს. დაზარა—ებულმა არ უარყო, რომ თ---
-ი იმ დროისათვის უკვე ავად იყო ნარკოტიკული საშუა—ებების მოხმარების
გამო. მანვე აღნიშნა, რომ სწორედ 2017 წლის 3 აპრილს იყო განსაკუთრებულად
ჯანმრთელი და ძლიერი თ-----ი, კერძოდ: „ძა—იან ძლიერი იყო იმ დღეს
ფიზიკურად და აგრესიული“; „ძა—იან ძლიერი იყო, არ ვიცი, ძა—იან აგრესიული“;
„იმ პერიოდში უკვე ავად იყო, მაგრამ იმ დღეს ფიზიკურად ძა—იან ძლიერი იყო,
ყველას თავს აჩვენებდა ინვა—იდად და თვითონ როცა ჭირდებოდა ძა—იან
კარგად დადიოდა და საუბრობდა.“

ა-----ის ჩვენებით, დანის წართმევის დროს რამდენჯერმე მოხვდა
მამამისის ფეხი ხელში, ძა—იან ეტკინა და გაუსივდა, რამდენიმე დღეში
აღმოაჩინა, რომ მოტეხილი ჰქონდა. დაზარა—ებულმა დაადასტურა, რომ
ერთობლივი ძა—ებით ცდილობდნენ მამის შეკავებას (გ-----ის მამის მარჯვენა
ხელი ეკავა, ა-----ს მარცხენა), რა დროსაც გ-----იმ მოახერხა დანის წართმევა და
გაიტანა სამხარეულოში. მანვე აღნიშნა, რომ თ-----ი მას ფიზიკურად
უსწორდებოდა ხელებითა და ფეხებით, საბოლოოდ კი, მოტეხა ხელი. ა-----
-----მა აღნიშნა, რომ თ-----ი „ჩვეულებრივად დადიოდა, მარტო მივიდა,
ხელებსაც იქნევდა, ჯანმრთელი იყო მაგ მომენტში... 3 აპრილამდე
ჯანმრთელობის პატარა პრობლემები ჰქონდა მეტყველებასთან და სიარულთან
დაკავშირებით, მაგრამ ექიმის დანიშნულ წამა—ს რომ სვამდა, უფრო ჯანზე იყო,
ჩვეულებრივად მეტყველებდა და დადიოდა... იმ დღეს ჩვეულებრივად
ლაპარაკობდა, იმას კი გვეუბნებოდა მოგკლავთო, სხვა ისეთი არაფერი უთქვამს.“

მოწმე **მ-----ს** ჩვენებით, თ-----ი არის მისი მულის, ი-----ის
მეუღლე. თ-----სა და ი-----ს თანაცხოვრებისას ჰქონდათ დაძაბული
ურთიერთობა, თ-----ი სისტემატურად აყენებდა მეუღლეს ფიზიკურ
შეურაცხყოფას უსაფუძვლო ეჭვიანობისა და სხვა წვრილმანი მიზეზების გამო,
ნარკოტიკულ საშუა—ებებზე დამოკიდებულების გამო, ხში---დ გაჰქონდა
ოჯახიდან ნივთები და ყიდდა. თ-----ის მხრიდან განხორციელებული ფიზიკური
და ფსიქოლოგიური ძა—ადობის შედეგი იყო ი-----ის სახესა და სხეულზე
არსებული დაზიანებები სილურჯებისა და დასივებების სახით, რაც არაერთხელ
უნახავს თავად მოწმეს. თ-----ის ძა—ადობრივი ქმედებები ცუდად
აისახებოდა მისი შვილების ფსიქიკაზე, რის გამოც ი-----ი შვილებთან ერთად
ხში---დ აფარებდა თავს მის (მ-----ს) სახლს, ეს უკანასკნელი კი დაზარა—
ებულის უსაფრთხოების უზრუნველსაყოფად ქუჩაში ხვდებოდა ხოლმე მას და
თან დაყვებოდა თითქმის ყველგან. 2017 წლის 3 აპრილს, დანით შეიარაღებული
თ-----ის მხრიდან ყოფილი მეუღლისა და შვილების მიმართ
განხორციელებული ფიზიკური და სიტყვიერი შეურაცხყოფის თაობაზე, მ-----
-მ შეიტყო დაზარა—ებულისაგან. მოწმემ თ-----ი დაახასიათა როგორც კარგი
სამსახიობო მონაცემების მქონე პირი, რომელიც დღემდე მოტყუებით ცდილობს
ყველას დარწმუნებას, რომ მძიმედ ავადაა და გადაადგილება არ შეუძლია, რაც
სინამდვილეს არ შეესაბამება.

მოწმე მ-----ის ჩვენებით, არის დაზარა—ებულ ი-----ის მეზობელი და შორიდან იცნობს მის ყოფილ მეუღლესაც. მოწმის განმარტებით, მას ხში---დ ესმოდა დაზარა—ებულის ბინიდან ჩხუბის, საგნების მტვრევისა და ყვირილის ხმა, თუმცა რა ხდებოდა ოჯახში ან ვინ ვის ეჩხუბებოდა, მისთვის უცნობია. 2017 წლის 3 აპრილს, დაახლოებით 11:00 საათისათვის, მეზობლების ბინიდან შემოესმა ხმაური, გააღო კარი და დაინახა ი-----ის ბინასთან მყოფი პოლიციის თანამშრომლები, ეზოში კი იდგა სასწრაფო სამედიცინო დახმარების მანქანა. პოლიციელთა განმარტებაზე, რომ მშვიდობა იყო, იგი (მოწმე) სახლში დაბრუნდა. ე.წ. „გლაზოკიდან“ დაინახა, რომ ბინაში შევიდნენ ექიმებიც. ი-----ის ბინის ღია კარში, იატაკზე შეამჩნია რაღაც ნაჭერი და სისხლის წვეთები. მოწმემ განმარტა, რომ არ ფლობს ინფორმაციას თ-----ის ჯანმრთელობის მდგომარეობის თაობაზე, თუმცა მას (თ-----ს) ჰქონდა სიარულის სპეციფიკური მანერა, მძიმე ნაბიჯებით დადიოდა, ფეხი დაჰქონდა „ცოტა არანორმა—ურად, განსხვავებულად.“ მ-----ის ჩვენებით, მოგვიანებით შეიტყო, რომ თ-----ს ცოლ-შვილი დაუჭრია.

მოწმე ს-----ის ჩვენებით, არის საპატრულო პოლიციის თანამშრომელი. 2017 წლის 3 აპრილს, სამსახურეობრივი მოვა—ეობის შესრულებისას, მიიღო შეტყობინება ოჯახური ძა—ადობის თაობაზე. შემთხვევის ადგილზე - თ-----ში გამოცხადდა მეწყვილესთან, ლ-----თან ერთად. ადგილზე დახვდათ დედა, ორი ვაჟი და ბრა—დებული. დაზარა—ებულმა დედა-შვილმა სამართა—დამცველებს უამბეს, რომ წარსულშიც არაერთხელ ჰქონდა თ-----ის მხრიდან მეუღლის მიმართ ადგილი ფიზიკურ და ფსიქოლოგიურ ძა—ადობას, მუქარასა და თვა—თვა—ს, 3 აპრილს კი ბინის კარის გაღებისთანავე, დანით შეიარაღებულმა, პირბადიანმა ბრა—დებულმა იქვე დერეფანში, წააქცია ყოფილი მეუღლე იატაკზე და დაარტყა დანა, ჰქონდა მისი ცემის მცდელობაც, თუმცა ხმაურზე საძინებელი ოთახიდან გამოსულმა ბიჭებმა შეძლეს მამის შეკავება, გაშვლების დროს კი, როდესაც თ-----ი იქნევდა ხელებსა და ფეხებს, ორივე შვილმა მიიღო დაზიანება, ასევე დაზიანება აღენიშნებოდა ქა—ბატონს. შემთხვევის ადგილზე მისულ საპატრულო პოლიციის თანამშრომლებს თ-----ი დერეფანში იატაკზე დაწოლილი დახვდათ, რომელსაც აკავებდა შვილი, თუმცა არ ახსოვს ხელით აკავებდა თუ თავზე ფეხის დადებით-მოწმის განმარტებით, ბინის დერეფანში იყო არეულობა და იატაკზე ეგდო პირბადე, რომლის საჭიროების თაობაზეც ბრა—დებულმა განაცხადა, რომ გაცივებული იყო, ხოლო დაზარა—ებული შვილების ვარაუდით, პირბადე თ-----ს დაჭირდა, რომ სახლში მისვლისას ვინმეს არ ეცნო. მოწმის ჩვენებით, გ-----იმ წარმოადგინა სამხარეულოს დანა, რომლითაც ემუქრებოდა ბრა—დებული ოჯახის წევრებს, აღნიშნული დანა მოგვიანებით მოწმისაგან ამოიღო გამომძიებელმა. ს-----ის ჩვენებით, ლ-----მა ადგილზე შეადგინა თ-----ის დაკავებისა და პი---დი ჩხრეკის ოქმი (დაკავებისას ბრა—დებულს

წინააღმდეგობა არ გაუწევია), აგრეთვე მოძა—ადის მიმართ გამოიცა შემაკავებელი ორდერი. მოწმის ჩვენებით, ბრა—დებულისა და მისი ოჯახის წევრებისაგან შეიტყო, რომ თ-----ი იყო ნარკოტიკების მომხმარებელი და იღებდა მედიკამენტს, რომელიც აუმჯობესებდა როგორც მის მეტყველების ისე მოძრაობის უნარს, ბრა—დებულმა ასევე განუმარტა, რომ ერთ თვეში კომისიას მისთვის უნდა მიენიჭებინა პირველი ჯგუფის ინა—იდობა, ვინაიდან მისი ავადმყოფობა არ იკურნება. მოწმის განმარტებით, 2017 წლის 3 აპრილს, თ-----ს არ უჭირდა არც გადაადგილება და არც მეტყველება, უფრო მეტიც, იმდენად ხუმრობით და დამცინავად საუბრობდა ბრა—დებული, რომ ს-----ეს მოუწია მისგან განცა—კვება, რომ „ზედმეტი არ ესაუბრა“ პატრულ-ინსპექტორი ქა—ბატონის შესახებ.

იგივე გარემოებები დაადასტურა მოწმის სახით დაკითხულმა პატრულ-ინსპექტორმა **ლ-----მა** და განმარტა, რომ თ-----ს ჰქონდა ასაკის შესაბამისი ჯანმრთელობა, „ცხადია, ახა—გაზრდა ადამიანის ვერ გამოიყურებოდა“, მაგრამ ჯანმრთელი იყო, ყოველგვარი დაზიანებებისა და შეზღუდვების გარეშე, გადაადგილდებოდა თავისუფლად. მოწმემ დაადასტურა მის მიერ შედგენილი ბრა—დებულის დაკავებისა და პი---დი ჩხრეკის ოქმის და მასში მითითებული ფაქტობრივი გარემოების (ბრა—დებულს აღენიშნებოდა დაზიანება, რომელიც მისივე განმარტებით მიიღო კონფლიქტის დროს) სისწორე, თუმცა მოსამართლის შეკითხვაზე განმარტა, რომ არ ახსოვს შემთხვევის ადგილზე მისულს რა განუმარტა თ-----მა, სავარაუდოდ ორივე დაპირისპირებული მხარისგან მიიღებდა ინფორმაციას, თუმცა ამ შემთხვევაში ახსოვს მხოლოდ დაზარა—ებულების მიერ მიწოდებული ვერსია.

მოწმე **ა-----ის** განმარტებით, შემთხვევის ადგილზე მისულს ი-----ი დახვდა ძა—იან განერვიულებული და ძა—იან უჭირდა საუბარი. თ-----ი როგორც დაკავების დღეს, ისე იხოლატორში ბრა—ის წარდგენისას გადაადგილდებოდა დამოუკიდებლად და საუბრობდა გამართულად. ადვოკატისა და მოსამართლის დამაზუსტებელ შეკითხვებზე აეხსნა, თუ რას გულისხმობდა თავისუფა— გადაადგილებასა და მეტყველებაში და მოწოდებაზე, თავი არ აერიდებინა კითხვისათვის (გადაადგილდებოდა თუ არა, როგორც ნებისმიერი ჯანმრთელი ადამიანი), მოწმემ არადამაჯერებლად, ღიმილით უპასუხა, „ნუ მასე არ დავკვირვებივარ.“ მოწმის ინფორმაციით, თ-----ი მასთან გასაუბრებისას არ უარყოფდა კონფლიქტის ფაქტს, თუმცა განმარტავდა, რომ აღნიშნული განპირობებული იყო ოჯახის წევრებს შორის ქონებრივი დავით-

სასამართლოს სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხულმა ექსპერტმა **ე-----მ** დაადასტურა მის მიერ გაცემული, სამედიცინო ექსპერტიზის №----- დასკვნის სისწორე, რომლის თანახმად:

ა-----ს 03.04.2017 წელს პი---დი გასინჯვისას აღენიშნებოდა სისხლნაჟღენთი (მარჯვენა წინამხრის ქვედა მესამედის უკანა ზედაპირზე) და ნაჭდევი სხეულზე (მარჯვენა მტევნის უკანა ზედაპირზე). დაზიანებები განვითარებული არიან რაიმე მკვრივი, ბლაგვი საგნის მოქმედებით და მიეკუთვნებიან მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოუშლელად. ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგებიან საქმის გარემოებაში მითითებულ თარიღს.

სასამართლოს სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხულმა ექსპერტმა **ე**-----**ბ** დაადასტურა მის მიერ გაცემული, სამედიცინო ექსპერტიზის №----- დასკვნის სისწორე, რომლის თანახმად:

ექსპერტიზის №----- დასკვნის თანახმად, **ა**-----ს 03.04.2017 წელს პი---დი გასინჯვისას აღენიშნებოდა სისხლნაჟღენთი და ნაჭდევი სხეულზე. წარმოდგენილი სამედიცინო დოკუმენტაციის მიხედვით **ა**-----ს მიღებულ ტრავმასთან დაკავშირებით მიუმართავს კლინიკისთვის 2017 წლის 06 აპრილს, სადაც დაუდგინდა დიაგნოზი: მარჯვენა მტევნის მე-5 თითის დაჟეჟილობა. **ა**-----ის რენტგენოფიგურები შესწავლილ იქნა რადიოლოგის მიერ, რომლის დასკვნით აღინიშნება მოტეხილობა მე-5 მეტაკარპა-ური ძვლის ფუძის მიდამოში. რენტგენოგრამაზე ასახული ცვლილება ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება მომართვაში მითითებულ დაზიანების მიღების თარიღს - 03.04.2017 წელს. გამომდინარე ყოველივე ზემოთ აღნიშნულიდან, დაზიანებები განვითარებულია რაიმე მკვრივი, ბლაგვი საგნის მოქმედებით და ერთად აღებული ეკუთვნის ნაკლებად მძიმე ხარისხს, ჯანმრთელობის ხანგრძლივი მოშლის ნიშნით-

სასამართლოს სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხულმა ექსპერტმა **ე**-----**ბ** დაადასტურა მის მიერ გაცემული, სამედიცინო ექსპერტიზის №----- დასკვნის სისწორე, რომლის თანახმად:

წარმოდგენილი სამედიცინო დოკუმენტაციის მიხედვით, **გ**-----ს სამედიცინო დახმარება გაეწია 2017 წლის 3 აპრილს, რა დროსაც აღენიშნებოდა ნაკვეთი ჭრილობები მხრის არეში.

გ-----ს 3.04.2017 წელს პი---დი გასინჯვისას აღენიშნებოდა სწორკიდებიანი და უსწორკიდებიანი ჭრილობები (მარჯვენა მხრის ზედა მესამედის წინა შიგნითა ზედაპირზე), ნაჭდევები (მარჯვენა ლავიწის ძვლის საპროექციო მიდამოზე) და სისხლნაჟღენთები (მარჯვენა მხრის ზედა მესამედის უკანა ზედაპირზე) სხეულზე. სწორკიდებიანი ჭრილობები განვითარებულია რაიმე მჭრელი საგნის მოქმედებით, ხაზოვანი ნაჭდევები განვითარებულია რაიმე მახვილი საგნის წვეტის, ლესილი კიდის ან მკვეთრად გამოხატული კიდის მქონე მკვრივი, ბლაგვი საგნის შემხები ზემოქმედების შედეგად, ყველა სხვა დაზიანება

განვითარებულია რაიმე მკვრივი, ბლაგვი საგნის მოქმედებით, დაზიანებები, როგორც ცა—ცა—კე, ისე - ერთად აღებული, ეკუთვნიან მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოუშლელად. ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგებიან საქმის გარემოებაში მითითებულ თარიღს.

სასამართლოს სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხულმა ექსპერტმა ე-----მ დაადასტურა მის მიერ გაცემული, სამედიცინო ექსპერტიზის №----- დასკვნის სისწორე, რომლის თანახმად:

წარმოდგენილი სამედიცინო დოკუმენტაციის მიხედვით, ი-----ს სამედიცინო დახმარება გაეწია 2017 წლის 03 აპრილს, რა დროსაც აღენიშნებოდა ექსკორიაცია სხეულზე.

ი-----ს 03.04.2017 წელს პი---დი გასინჯვისას აღენიშნებოდა სწორკიდებიანი ჭრილობა (მარცხენა წინამხრის ქვედა მესამედის უკანა ზედაპირზე), ნაჭდევი (მარცხენა მუხლის სახსრის წინა ზედაპირზე და სისხლნაჟღერები (მარცხენა იდაყვის სახსრის უკანა ზედაპირზე, მარჯვენა სხივ- მაჯის სახსრის უკანა ზედაპირზე, მარჯვენა წვივის ზედა მესამედის გარეთა ზედაპირზე) სხეულზე. სწორკიდებიანი ჭრილობა განვითარებულია რაიმე მჭრელი საგნის მოქმედებით, ყველა სხვა დაზიანება განვითარებულია რაიმე მკვრივი, ბლაგვი საგნის მოქმედებით- დაზიანებები, როგორც ცა—ცა—კე, ისე - ერთად აღებული, ეკუთვნიან მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოუშლელად. მარჯვენა წვივზე არსებული დაზიანება ხანდაზმულობით შეესაბამება 7-9 დღეს, ყველა სხვა დაზიანება ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება საქმის გარემოებაში მითითებულ თარიღს.

სასამართლოს სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხულმა ექსპერტმა დ-----მ დაადასტურა მის მიერ გაცემული, კრიმინა—ისტოკური ექსპერტიზის №756/ცი დასკვნის სისწორე, რომლის თანახმად, ექსპერტიზაზე წარდგენილი პატრულ-ინსპექტორ ს-----ისგან ამოღებული დანა დამზადებულია ქარხნული წესით, არის მხვლეტავ-მჭრელი და მიეკუთვნება ცივ იარაღთა კატეგორიას.

დაკავებისა და პი---დი ჩხრეკის ოქმის თანახმად, 2017 წლის 3 აპრილს 09:20 საათზე, ქ-----ში, ბრა—დებულის სახით დაკავებული იქნა თ-----ი. დაკავებულს დაკავების მომენტში სახეზე, მარცხენა საფეთქელთან აღენიშნებოდა მცირე დაზიანება, რაც მისივე განმარტებით, მიიღო კონფლიქტის დროს. თ- ა-----ს ჩაუტარდა პი---დი ჩხრეკა, რა დროსაც კანონსაწინააღმდეგო არაფერი ამოღებულა (პატრულ-ინსპექტორი ლ-----ი).

ა—კოტესტით შემოწმების ოქმის მიხედვით, 2017 წლის 3 აპრილს, თ-----ს ა—

კოპოლური ნივთიერებებით თრობის ფაქტზე შემოწმებისას დაუდგინდა სიფხიზლე.

ამოღების ოქმის თანახმად, 2017 წლის 3 აპრილს, ქ-----
----- პატრულ-ინსპექტორ ს-----ისგან ამოღებული იქნა ერთი ცა-
-ი სამზარეულოს დანა, წითელი, ლურჯი და თეთრი შეფერილობის ტარით
(გამომძიებელი ა-----ი).

შემთხვევის ადგილის დათვა—იერების ოქმის თანახმად, 2017 წლის 3 აპრილს,
დათვა—იერდა ი-----ს საცხოვრებელი ბინა, მდებარე: ქ-----
----- რა დროსაც არაფერი ამოღებულა, ბინაში არეულობის კვა—
ი არ აღინიშნებოდა (გამომძიებელი ა-----, დამსწრე ი-----ი).

სახელმწიფო სერვისების განვითარების სააგენტოს 2017 წლის 5 აპრილის
წერილისა და თანდართული დოკუმენტების თანახმად, თ-----სა და ი-----
--ს შორის ქორწინება რეგისტრირებულია 1998 წლის 7 მარტს, ხოლო
განქორწინება - 2014 წლის 14 ივლისს.

შპს კ-----ს ინსტიტუტის მიერ 2019 წლის 6
მარტს გაცემული, ჯანმრთელობის მდგომარეობის ამსახველი №--- ცნობის
მიხედვით, 2018 წლის 21 სექტემბერს პაციენტ თ-----ს დაუდგინდა
დიაგნოზი: მარგანეციით გამოწვეული ქრ. ენცეფა—ოპათია, პა—იდური
დეგენერაცია T57.2. მიმდინარე კლინიკო - ანამნეზური მონაცემების თანახმად,
ადგილი აქვს მარგანეციით გამოწვეულ ქრ ენცეფა—ოპათიას პა—იდური
დეგენერაციით- მდგომარეობა მცირე ხარისხის რემისიის შემდგომ (ვენლაქსინის
ფონზე) ბოლო ორი წლის განმავლობაში პროგრესულად უარესდება - სიარულის
იმბა—ანსი პროპულსური ვარდნებით, ბუღბური პარეზი დისფონიით,
დიზართრიით, დისფაგიით, მარჯვენა მხარ-ბეჭის ტკივილი პროგრესირებით
მხრის სახსარში ქონტრაქტურამდე (გაყინული მხრის სინდრომი).

სასამართლო პა—ატა, აანა—იზებს რა პირველი ინსტანციის სასამართლო
სხდომაზე საქმის არსებითი განხილვისას წარმოდგენილ და გამოკვლეულ,
მხარეთა მიერ წარდგენილ ზემოხსენებულ მტკიცებულებებს, პირველი
ინსტანციის სასამართლოს მსგავსად, პა—ატა მიიჩნევს, რომ ბრა—დების მხარის
მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებებით უტყუარად ვერ დასტურდება თ-----
-ის მიერ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2
ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით და სსკ-ის 11¹, 151-ე მუხლით გათვა—ისწინებული
დანაშაულებრივი ქმედების ჩადენის ფაქტი.

სააპელაციო პა—ატა, მიუთითებს საქართველოს უზენაესი სასამართლოს
განმარტებაზე (საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პა—ატის 2015 წლის 21 აპრილის #397აპ-14 განაჩენი), რომლის

მიხედვით, საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ფაქტების დასადგენად აუცილებელია შეფასდეს თითოეული მტკიცებულების უტყუარობა, დამაჯერებლობა, რაც საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ყველა შემთხვევაში სავა—დებულოა განაჩენის გამოტანის დროს. მტკიცებულებათა უტყუარობა უნდა შეფასდეს რამდენიმე კრიტერიუმის მიხედვით, კერძოდ, თითოეული მტკიცებულება, მათ შორის მოწმის ჩვენება, შინაარსობრივად ხომ არ შეიცავს ურთიერთსაწინააღმდეგო და ურთიერთგამომრიცხავ ინფორმაციას; თითოეული მტკიცებულება ამყარებს სხვა მტკიცებულებებს, თუ მათ შორის არის სხვადასხვა წინააღმდეგობა, რომელთა ხარისხის შეფასება ყველა ინდივიდუალურ შემთხვევაში სასამართლოს კომპეტენციაა; რამდენად გულწრფელი და მიუკერძოებელია მოწმე, ხომ არ აქვს ფიზიკური ნაკლი, რომელიც ნეგატიურ გავლენას ახდენს მოვლენების ადეკვატურ აღქმაზე; მტკიცებულებების ამ კრიტერიუმებით შეფასებისა და მათზე განაჩენში სათანადო მსჯელობის გარეშე მტკიცებულებათა უტყუარობის სიღრმისეული შეფასება ფაქტობრივად შეუძლებელია. სააპელაციო პა—ატა აფასებს და აანა—იხებს რა თ-----ის წინააღმდეგ მიცემულ როგორც დაზარა—ებულების ჩვენებებს მიიჩნევს, რომ დაზარა—ებულთა ჩვენებები დამაჯერებლობას და უტყუარობას მოკლებულია. თავდაპირველად პა—ატა მიზანშეწონილად მიიჩნევს ყურადღება გაამახვილოს დაზარა—ებულთა ჩვენების იმ მნიშვნელოვან ნაწილზე, სადაც ისინი განმარტავენ, რომ 2017 წლის 3 აპრილს თ-----ი იყო განსაკუთრებულად ჯანმრთელი და ძლიერი - „და—ა ჰქონდა მაგ დროს... მაგ დღეს რომ მოვიდა, მშვენიერი და—ა ჰქონდა, რა ვიცი“ (ა—ა-----ი); „და—იან ძლიერი იყო იმ დღეს ფიზიკურად და აგრესიული ... იმ პერიოდში უკვე ავად იყო, მაგრამ იმ დღეს ფიზიკურად და—იან ძლიერი იყო (ი-----ი); „ჩვეულებრივად დადიოდა, მარტო მოვიდა, ხელებსაც იქნევდა, ჯანმრთელი იყო მაგ მომენტში (ა—ა-----ი). დაზარა—ებულებმა სასამართლოს აღნიშნული ინფორმაცია მიაწოდეს იმ პირობებებში, როდესაც თ-----ს გადაადგილებისა და მეტყველების უნარიც კი შეზღუდული ჰქონდა. როგორც საქმეში არსებული თ-----ის ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ ცნობით ირკვევა, - 2018 წლის 21 სექტემბერს პაციენტ თ-----ს დაუდგინდა დიაგნოზი: მარგანეციით გამოწვეული ქრ. ენცეფა—ოპათია, პა—იდური დეგენერაცია T57.2. მიმდინარე კლინიკო - ანამნეზური მონაცემების თანახმად, ადგილი აქვს მარგანეციით გამოწვეულ ქრონიკულ ენცეფა—ოპათიას პა—იდური დეგენერაციით-მდგომარეობა მცირე ხარისხის რემისიის შემდგომ (ვენლაქსინის ფონზე) ბოლო ორი წლის განმავლობაში პროგრესულად უარესდება - სიარულის იმბა—ანსი პროპულსური ვარდნებით, ბუღბური პარეზი დისფონიით, დიზართრით, დისფაგიით, მარჯვენა მხარ-ბეჭის ტკივილი პროგრესირებით მხრის სახსარში ქონტრაქტურამდე (გაყინული მხრის სინდრომი). აღნიშნული გარემოების მხედველობაში მიღებით ყოველგვარ ობიექტურ რეა—ობას მოკლებულია დაზარა—ებულთა განმარტებები იმის შესახებ, რომ თ-----ს შემთხვევის დროს ჰქონდა ისეთი განსაკუთრებული ფიზიკური შესაძლებლობები, რომ დაზარა—ებულთა მიერ აღწერილი ქმედებები განახორციელა სამი ჯანმრთელი და

ზრდასრული ადამიანის მიმართ; საგულისხმოა დაზარალებულთა ჩვენებებში მითითებული სხვა ა—ოგიკური და საქმეში არსებულ მტკიცებულებებთან შეუსაბამო განმარტებები, კერძოდ, დაზარალებულები აღნიშნავენ, რომ კონფლიქტის შედეგად ჭრილობა მიიღო ორმა დაზარალებულმა, თუმცა ამოღებულ დანაზე არ ფიქსირდება სისხლის კვა—ი. გარდა ამისა, დაზარალებულთა განმარტებით, კონფლიქტის შედეგად, ბინის დერეფანი იყო არეული და სისხლით მოსვრილი, რაც არ დასტურდება შემთხვევის ადგილის დათვა—იერების ოქმით, რომლის თანახმად, 2017 წლის 3 აპრილს, დათვა—იერდა ი-----ს საცხოვრებელი ბინა, მდებარე: ქ----- რა დროსაც არაფერი ამოღებულა, ბინაში არეულობის კვა—ი არ აღინიშნებოდა. სააპელაციო პა—ატა დაზარალებულთა ჩვენებების, როგორც ბრა—დების მხარის მთავარი მტკიცებულებების ანა—იზის შემდგომ მიზანშეწონილად მიიჩნევს აღნიშნოს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსით დადგენილი წესის მიხედვით, მხარის მიერ მოპოვებული მასა—ის (ინფორმაციის) სასამართლოსათვის წარდგენა, ამ მასა—ას (ინფორმაციას) ავტომატურად არ აქცევს გასაზიარებელ მტკიცებულებად, რადგან, წარდგენის შემდეგ მტკიცებულებამ (მხარეთა მიერ მოპოვებულმა და სასამართლოსათვის წარდგენილმა მასა—ამ (ინფორმაციამ)) უნდა გადა—ახოს რამდენიმე „ბარიერი“, ანუ მტკიცებულება უნდა შეფასდეს კონკრეტულ სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვა—საზრისით (საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის პირველი ნაწილი), რადგან არცერთ მტკიცებულებას არა აქვს წინასწარ დადგენილი ძა—ა. შესაძლოა კონკრეტული მტკიცებულება აკმაყოფილებდეს ორ „ბარიერს“, მაგრამ მესამე „ბარიერის“ გადაულახაობის გამო, იგი არ იქნას გაზიარებული. სააპელაციო პა—ატა მიიჩნევს, რომ დაზარალებულთა ჩვენებები განსახილველ საქმესთან მიმართებით ნამდვილად არის რელევანტური და დასაშვები, თუმცა ზემოთმითითებული ა—ოგიკურობისა და ნაკლებად დამაჯერებლობის გამო, ვერ ლახავს უტყუარობის ბარიერს.

გარდა აღნიშნულისა, პირველი ინსტანციის სასამართლოს მსგავსად სააპელაციო პა—ატაც ყურადღებას მიაპყრობს იმ გარემოებას, რომ თ-----ი დანაშაულების ჩადენას არ აღიარებს და განმარტა, რომ მასზე იძა—ადეს ოჯახის წევრებმა, ცემის დროს კი თავს იცავდა. დაკავების ოქმით კი დასტურდება, რომ დაკავებისა და პი---დი ჩხრეკის ოქმის თანახმად, 2017 წლის 3 აპრილს 09:20 საათზე, ქ-----ში, ბრა—დებულის სახით დაკავებული იქნა თ-----ი. დაკავებულს დაკავების მომენტში სახეზე, მარცხენა საფეთქელთან აღენიშნებოდა მცირე დაზიანება, რაც მისივე განმარტებით, მიიღო კონფლიქტის დროს. თ- ა-----ს ჩაუტარდა პი---დი ჩხრეკა, რა დროსაც კანონსაწინააღმდეგო არაფერი ამოღებულა. ის გარემოება, რომ თ-----ს აღენიშნებოდა დაზიანება, რომელიც მისივე განმარტებით მიიღო კონფლიქტის დროს დაადასტურა მოწმის სახით დაკითხულმა პატრულ-ინსპექტორმა ლ-----მა.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სააპელაციო სასამართლომ, საქართველოს სსსკ-ის 297-ე მუხლის მოთხოვნათა ფარგლებში შეამოწმა რა გასაჩივრებული განაჩენი, მიიჩნევს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ ყოველმხრივ და ობიექტურად შემოწმდა ბრა—დების მხარის მიერ შეკრებილი და წარმოდგენილი მტკიცებულებები, ანა—იზი გაუკეთდა მათ, მოხდა მათი ერთმანეთთან შეჯერება. განაჩენში ჩამოყა—იბებული სასამართლო დასკვნები შეესაბამება საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს. სასამართლოს მიერ დადგენილია ყველა ფაქტობრივი გარემოება, რაც საჭიროა დასაბუთებული და კანონიერი გამამართლებელი განაჩენის გამოსატანად. პა—ატა მიიჩნევს, რომ არც გამოძიების და არც სასამართლო განხილვისას არ ყოფილა მოპოვებული და გამოკვლეული უტყუარი, აშკარა მტკიცებულებები, რომლებიც დაადასტურებდნენ იმ ფაქტს, რომ **თ-----მა** პირის ბრა—დების შესახებ დადგენილებაში მითითებული ქმედება ჩაიდინა. შესაბამისად, სააპელაციო პა—ატას მიაჩნია, რომ სახელმწიფო ბრა—მდებლის მიერ წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა დაუსაბუთებელია, იგი აგებულია ეჭვებსა და ვარაუდებზე. სააპელაციო პა—ატის აზრით, პირველი ინსტანციის სასამართლომ სათანადოდ შეაფასა საქმეში არსებული მტკიცებულებები და მტკიცებულების შეფასების დროს წარმოშობილი ეჭვი სავსებით სამართლიანად გადაწყვიტა **თ-----ის** სასარგებლოდ, რაც საქართველოს კონსტიტუციის 31-ე მუხლის მეშვიდე ნაწილის და საქართველოს სსსკ-ის მე-5 მუხლის მე-3 ნაწილის იმპერატიული მოთხოვნაა. გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა ეჭვის გამომრიცხავ, შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა.

ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის თანახმად, ყოველი ადამიანი აღჭურვილია საქმის სამართლიანი განხილვის უფლებით- ადამიანის ამ ფუნდამენტური უფლების არსი თავის თავში გულისხმობს სასამართლოს მიერ პირის მსჯავრდებას, ან წარდგენილ ბრა—დებაში გამართლებას უტყუარი და საკმარისი მტკიცებულებების საფუძველზე. მოცემულ კონკრეტულ შემთხვევაში კი არავითარ ერთმანეთთან შეთანხმებულ და უტყუარ მტკიცებულებათა ერთობლიობასთან არა გვაქვს საქმე.

ზემოაღნიშნულის გათვა—ისწინებით პა—ატა მიიჩნევს, რომ სახელმწიფო ბრა—მდებლის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს და თბილისის საქა—აქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 17 მაისის განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელად.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

პა—ატამ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო

კოდექსის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით-

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

თბილისის პროკურატურის შსს ორგანოებში გამოძიების საპროცესო ხელმძღვანელობის განყოფილების პროკურორ ა-----ის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.

თბილისის საქა—აქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 17 მაისის განაჩენი თ-----ის მიმართ დარჩეს უცვლელი;

თ-----ი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით წარდგენილ ბრა—დებაში გამართლდეს.

თ-----ი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლით წარდგენილ ბრა—დებაში გამართლდეს.

განემარტოს თ-----ს, რომ უფლება აქვს მოითხოვოს მიყენებული ზიანის ანაზღაურება.

საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ, ნივთმტკიცებათა ბედი გადაწყდეს შემდეგნაირად:

- დანა (ინახება საგამოძიებო ორგანოში) განადგურდეს კანონით დადგენილი წესით;

- თ-----ის პი---დი ჩხრეკისას ამოღებული ნივთები (ინახება საგამოძიებო ორგანოში) დაუბრუნდეს კანონიერ მფლობელს ან მისი სათანადო ნდობით აღჭურვილ პირს.

განაჩენი კანონიერ ძა—აშია გამოცხადებისთანავე და ქვემდებარება აღსრულებას;

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პა—ატაში, მისი გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით-

მოსამართლე:

მ. ხოლოაშვილი